

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αρ 5. Τρίτη, τῇ 27. Αὐγούστου. 1827. Σαββάτῳ

ὅστιον προτιμᾷ τὴν Ἀλκήδεια
Αἰς.

Τιμὴ ἐτησίᾳ πέντε τάλλαρα ἰσπανικά, προπληρωτέα κατ' ἐξαμηνίαν.
Εκδίδεται μίαν φορὴν τὴν ἐβδομάδα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Λονδίνου 19. Ιουλίου.

Σήμερον τὸ πρωὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ ἀνεχώρησαν ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας καὶ ὑπῆλθον εἰς τὸ Βιθσὸρ ὅπου συνεκροτήθη συμβούλιον. ὁ Μαρκεζὺς Λανσδὸν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς τοῦ βασιλέως τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν ὑποθέσεων. ἡ ἐξουχότης του θέλει ἀναλάβῃ τὴν ἐπαύριον τὰς ἐργασίας του. βεβαιούται ὅτι εἰς τὸν ἴδιον συμβούλιον θέλουν ἀποφασισθῇ καὶ αἱ ἄλλαι μεταβολαὶ τῶν ὑπουργῶν, περὶ τῶν ὁποίων ἀνέφεραμεν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα. ὁ ταχυδρόμος (trecourier)

Ἡ Εφημερίς τῆς Γαλλίας (gazette de france)

τῆς ὁποίας ἐλίδομεν τὰ ἔσχατα φύλλα μέχρι 20 Ιουλίου περιέχει τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον τὸ ὅποιον δὲν μᾶς φαίνεται ὅσον παρηγορητικὸν διὰ τὴν μέλλουσαν τῆς Ἑλλάδος τύχην.

ΠΑΡΙΣΣΙΑ 16. Ιουλίου.

Ἡ ἡμερῶσις Εφημερίς (quotidienne) βασιλεύεται μεγάλως ἐξετάζουσα ποῖον εἶδος πολιτικῆς συντάξεως αἱ τρεῖς εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις θέλουν ἐπιθέσει εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἡ Εφημερίς αὕτη θέλουσα νὰ διαλύσῃ τὴν δυσκολίαν ταύτην περιτρέχει ὅλα τὰ μέχρι τοῦδε γνωρισμένα εἶδη τῶν Κυβερνήσεων, ἔπειτα ὑποθέτει μίαν κλίμακα τυμπανειῶν, καὶ λέγει ὅτι ἡ δόξα ἀρχῇ ἦτις ἀρέσκει εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς συμμάχους

δύναται νὰ ἀπαρέσκη εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὕστερον πάλιν παρησιάζουσα εἰς τὴν σκηνὴν ἄλλας εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν κάμῃ μίαν μετοχὴν εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἐρωτᾷ ὅποιαν ἐντύπωσιν θέλει κἀμὴ εἰς αὐτοὺς ὁ τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος σχηματισμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. ἡμεῖς ὁμῶς ἐρωτᾷμεν διατι ἡ Εφημερίς αὕτη κοπιᾷ ἐπὶ ματαιῳ; ἂν ἐσκέπτετο ὀλίγον εἰς τὴν συνθήκην τῶν τριῶν δυνάμεων, ἥθιλεν ὁμολογήσει ὅτι ἐξετάζει ἐν πρόβλημα ἀνύπαρκτον. οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν Συνθήκην μένοντες ὑποχείριοι (vassaux) καὶ ὑποτελεῖς δὲν θεωροῦνται ὡς ἔθνος ἀνεξάρτητον, ὁ δὲ Σουλτάνος ἔχων, κατὰ τὴν ἰδίαν συνθήκην, τὴν δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς ἢ τῆς ἐπιβλέψεως (contrôle) εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Κυβερνητικὰς ἀρχάς, πρέπει νὰ θεωρῆται αὐτὸς ὁ Σουλτάνος ὡς ἡ πραγματικὴ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος. ἡ ἡμερῶσις Εφημερίς ἠπατήθη μεγάλως συγχέουσα τὴν Κυβέρνησιν μετὰ τὰς ἐπιτασίους ἀρχάς. αἱ τύποι τῆς ἐπιτασίου διοικήσεως εἶναι τὸσον μακρὴν ἀπὸ τὴν ἰδέαν τῆς Κυβερνήσεως, ὥστε, μίᾳ Κυβερνήσει ἡμπορεῖ νὰ τοὺς μεταβιβάσῃ αὐτοὺς τοὺς τύπους ἀπροσδιορίσως, χωρὶς πονεῖν νὰ μεταβληθῇ αὐτὴ ἡ ἰδέα. ὅθεν ἡ Αὐτοκρατορία δὲν θέλει ταραχθῇ παντελῶς ἂν ὁ Σουλτάνος ἀντὶ δύο ὀσποδάρων τῆς βλαχίας καὶ Μολδαβίας ἐδιώριζε καὶ ἄλλον ἓνα διὰ τὴν Ἑλλάδα, ἡ αὐτὴ ὀσποδάρου ἐδιώριζε ἐν συμβούλιον δικητικόν,

καθότι πραγματικῶς ἡ Κυβέρνησις εἶναι εἰς τὰς χεῖρας ἐκείνου ὃ ὅποιος ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς διορίσεως ἢ τῆς ἐπιβλέψεως τῶν κυβερνητῶν. ἡ δυσκολία τὴν ἰδίαν προβλέπει ὁ ἐφημεριδωγράφος δὲν δέφυγε τὰς τρεῖς δυνάμεις, καὶ ἡ φρονικὴ τῶν ἠδὲ ταῦτα εἶναι ὅλγῳ τι ἀντίτῃ ἀπὸ τὴν ἰδίαν του δὲν παρίστανε τὴν συνθήκην αὐτῶν κανὼν πρόβλεψαι χωρὶς τὴν διέλευσιν του. Εφημερίς τῆς Γαλλίας.

Ἡ ἀφθονία τῆς ὕλης δὲν μας ἐπιτρέπει νὰ δημοσιονομήσωμεν καὶ ἄλλας σκέψεις διαφορῶν ἐφημεριδῶν τῆς Εὐρώπης εἰς τὴν περί συνθηκῶν βασιμῶν συνθηκῶν ὡς αἱ περισσότεραι θεωροῦν τοὺς Ἕλληνας κατὰ τὴν ῥηθεῖσαν συνθήκην ὑποχρεώσεως (yassaux) καὶ ὑποτελείς. ἀλλ' ὑποσχίμεθα εἰς τοὺς ἀναγνῶντας μας τὴν τακτικὴν καὶ πρὶν κοινοποιήσωμεν ὅσων τοιούτων ἀπέφωον ἀνάγονται εἰς τὴν τύχην τῆς Ἑλλάδος.

Κανὼν μεγάλου δεινῶν προμηθεύεται εἰς τὸ ἀνθρώπινον Γένος, ὃ φίλος τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐθνῶν, ὃ ὑπερασπιστὴς τῆς ἀναγεννημένης Ἑλλάδος, ὃ ἄλλοι πρῶτος ὑπὸ τῆς μεγάλης Βρετανίας, ὃ ἐνάρκτος Κάιγκ δὲν ζεῖ πλέον ἢ μία σκληρὰ φλογιστικὴ νέφος ἤρπασεν εἰς τὰς 8. Αἰγύπτου τὴν μεγάλον αὐτὸν ἄνδρα ἀπὸ τὴν μεγάλην εἰκομένην του τὸν Κόσμον. Μία φρεγάτα Δουβλίν (darmouth) εἰς ὁκτὼ ἡμέρας ἐλθούσα ἀπὸ Νάπολιν ἐκοινοποιήσεν ὡς βεβαίαν τὴν λυπηρὰν αὐτὴν ἔδωκεν.

Πολλοὶ λεγόμενοι διπλωμάται ἀμφιβάλλουν ἀκρίτως ὅτι ὁ Σουλτάνος θέλει δεχθῆ τὴν προβαλλόμενον μὲ τοὺς Ἕλληνας συμβιβασμὸν ἀπὸ τῶν πιεσθεῖς τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἡμεῖς ὁμολογοῦντες τὴν ὀλίγην πείρασμα περὶ τὰ τοιαῦτα, ὅχι μόνον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ ἐνοήσωμεν ποίαν βίαν ἔχει ἡ ἀρκετοῦς αὐτῇ, ἀλλ' ἐξ ἰσχυρίας φρονούμεν ὅτι ἡ Μεγάλη ἐκείνη τὸν θέλει δοῦναι τὸν μεγαλὸν ἀντικείμενον πρὸς τὴν ἐπαγγελσίαν εἰς τὸ νὰ μὴν ἀδικῇ ἢ νομιμότης τῆς Ὀθωμανικῆς δυναστείας, καὶ ἐπιβλέπει εἰς τὰ συμβεβηκότα καὶ τὴν θέαν τοῦ διαδόχου.

Καὶ τὸ ὅτι, ἂν εἴπωμεν ἐν βλέμμα ἀφελῶν πρὸς τὴν ἐκείνην τῶν δύο δυνάμεων

χομένον μερῶν, πρὶν ἀναγκασθῇ νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἡ συμφωνία τῆς 6. ἰουλίου θαφίλει εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν Διόξιν δὲν τοιαῦτα εἶναι ὁ βασιλεὺς τῶν δύο Γαλλῶν καὶ δύο θαλασσοδυνάμεις ἡμῶν εὐλόγως νὰ ἐλπίσῃ ἀπὸ τῶν τῶν μετὰ τὴν ἐκδόσιν ἐκδόσιν τῆς βασιλικῆς πολυτάξιαν ἐλάντου ὁμιλιωτικῶς ἐκδόσιν αὐτῶν τῶν ἡμερῶν 8. καὶ μὴ φρονικῶν ἀντιτάσσιν τὴν ἔλπει πάλιν ἀφωτισμένην, καὶ ταπεινῶς καταφύγοντα εἰς τὸν Κεράτιον Κόλπον, ὡς οὗ Τριέκοντα Πασιδὸς ἐδύκασαν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς, καὶ ποδῶν ἀπὸ αἰματωγῆς καὶ φλόγῃ τοῦ ἡρωικοῦ Μεσολογγίου, ὡς αἰσῶς πάλιν τρομαδὸς οἰκῶν, διὰ τοὺς ἐλπίσοντας χριστιανούς, ἐλάντου τῶν Τόρωνα τῆς ἁγίας Σοφίας.

Ἐπτά βλοκλῶν χρόνων πόλεμος ἐντεταλμένος ἢ μᾶλλον ἐπτά χρόνων ἥττω συνεχῶς κατὰ ἑρῶν καὶ θάλασσαν ἔχον ἐξελθῆναι εἰς τὸν ὁρμὸν τῆς θαλασσοφυλάκειον τοῦ Μεγάλου Βασιλέως, ὅτε περὶ τὴν ἑκτὴν χρόνον ὁ ἐπιτήδειος ρεσιτὶς μὲ δὲν τουτὶν πληρεξουσιότητα μετὰ μυσίας δυσκολίας μόλις ἠμύνησε νὰ συνανθροισθῇ δέκα ἢ δωδεκα χιλιάδας στρατιώτας διὰ νὰ πραγματοποιῇ τὴν ἀθανάτιαν τοῦ ὁδοῦ Καραϊσκάκη. ὁ δὲ πολυτάλαντος Σατράπης τῆς Αἰγύπτου χρεώσας δέκα ὁκτὼ μηνῶν μισθοὺς εἰς τοὺς στρατιώτας του ἐγκατέλειπε τὸν τρόπον τινὰ τὸν νόον του εἰς καταστάσιν τοιαύτην, ὥστε ἀνέμελλος νὰ περιφέρεται, εἰς τοὺς ἀπελιδωμένους καὶ τοὺς ἀγχοῦς τῶν Πελοποννησίων χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ ἐκτελέσῃ κανένα ἀποφασιστικὸν κίνημα.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἠθικῶς ἐκτεταμένη καὶ εἰς ὅσας ἐπαρχίας αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχον ἀκόμη ὑφίσταται τὸν τσαυρὸν τῆς ἐλευθερίας ἐτάραττε τὴν δυναστείαν τοῦ Σουλτάνου εἰς ἅλην τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἐπικράτειαν του. ὡς ἐχθρὸς τῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας ἔπρεπε νὰ θεωρῇ ὅλους τοὺς λεγομένους ἱππάρχους του χριστιανούς, καὶ ἐπομένως κάθε συμμὴ ἠμποροῦσεν νὰ γενήσῃ ἐν αὐτῶν νίκῃ πληγῇ τῆς μίας σκληροτέρας τῆς ἄλλης.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις ἐνέγκασεν τὸν Σουλτάνον νὰ ἀισθῇ τὴν ἀνάγκην τῶν τακτικῶν

καὶ στρατιωμάτων, ἔθεν κατατὰ τὴν τῆς ἀποσκευαστικῆς τῶν ἡπικῶν του δοξαρίας διέλυσε τὸ τῆμα τῶν παραχρησῶν Γιοιτζίων καὶ ἀνταρτικῶν τῆς λεγομένης Νέας τῆς Ἑλλάδος, ἀλλ' ἡ νία αὐτῶν τῶν ἀποστειλῶν χρημάτων καὶ χρημάτων πολλὰ, ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ τῶν μισθῶν ἀμείβετο καὶ ὅλγῳ, ἀτακτῶς τοὺς ταύτας μὲν διοργανισμῶν εἰς τοὺς διαφόρους τῆς διακίσεως κλάδους, ἀποστειλῶν σὺν καὶ γνώσεως ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐκ τούτοις ἀνάθενα λιθαρικῇ κατασκευῇ ὅλας τὰς κλίσεις τῶν πρὶν. ὁ φῶς λοιπὸν ὁ Μεγαλεφύς Σουλτάνος τὸ ἀποτιμῶν τῶν τῶν θανάτων καὶ ἐπαίνων διέλυσε τὴν φυσικὴν δύναμιν τῶν διεγέρων κατ' αὐτοῦ ὅλας τὰς ὁρμητικὰς ἐνέργειάς καὶ ὅλα τὰ συμφέροντα τῶν ἰσχυρῶν ἡπικῶν του μὴ ἐνέμελλος πλέον νὰ κέρη τὰς συνθήκας ἐθνικῆς στρατολογίας, τῆς ἐποίας δικαίως πρέπει νὰ ὑποπτεύῃ εὐρὴν ἡμῶν ὅλας τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν του μὲ δέκα ἢ δεκάπεντε χιλιάδας μεσολέκτους τοῦ ὁποῖου μόλις ἐμπόρεσε νὰ τακτοποιῇ μέχρι τοῦδε εἰς ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν του.

Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἐναγκασθέντες τὸν Σουλτάνον ἀρκώθησαν ἐλευθερίαν ἢ θάνατον αἱ μάχαιραι τῶν σκληρῶν τυρῶνων τῶν ἐξήτησαν ἀδυσόλας χριστιανικῆς κεφαλῆς, ἐμύλυναν μὲ τὸ αἷμα τῶν ἀθῶν τὰς συνθήκας μίας κατασκευῆς τοῦ βαρέως δυνάμεως, καὶ ἀνοῖξαν δι' αὐτὴν ἐν ἀπέραντον γόδῳ ἀπαιτήσεων τὸ ὅποιον δὲν εἶναι νὰ τὸ διατρέξῃ χωρὶς νὰ καταφράσῃ μὲ τοὺς σιληρῶς λεγόμενος τῆς τῶν εὐθραυστον σκληρονομίαν τοῦ Μωάμεθ.

Πρὸς τοῦτοις ἀρχαῖαι ἐνθυμήσεις τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος, τὰ μεγάλα τῆς δυστυχίας, καὶ ὅνους ἡρωισμοῦ τῆς ἐξήτησαν τὸ μισοῦ τῶν ἐναισθητῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης κατὰ τῆς λησρικῆς Ὀθωμανικῆς τυραννίας. ἡ βαρβαρότης εἶχε κατακραθῆ ἀμέτρως τῆς μακροθυρίας τῶν καὶ ἡ φωνὴ τῶν λαῶν ἦτις ἐπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ τὴν πλάσιγγα τῶν ἀνθρώπων ἀποφάσεων δὲν ἔχει καὶ αὐτὴ τὴν βαρύντητά τῆς.

Ἐν ὧ τῷ Ὀθωμανικῷ κράτει ἐκλινέτο μὲ τοιαύτην δομῇ, ὡς ἀπέδειξαν αὐτῇ, ἡ Ἑλλὰς ἐξ ἄλλου μέρους περὶ τὸν ἔδωκεν χρόνον τοῦ ἀγῶνός τῆς μακρὰν τοῦ νὰ ἐξαρ

τληθῇ ἵστασθαι τὰς ἐντικῆς τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιδόσει τὸν πόλεον τῆς ἀπὸ ῥηθῆς τῶν λεγόμενων, καὶ τέλος τῶν καὶ, τῶν τοπολισμῶν, ὁ ὁδοὺς ἐπὶ τῆς τῆς, ὁ Μικυλῆς, ὁ Σταχτοῦς, ὁ Κολατοῦς, ὁ Καραϊσκάκης εἶναι οἱ ἐγγυοὶ βραχύνει τῶν ἀνδρείων ὑπὸ τῶν μας, ἦταν ἰκαναὶ κανόνισται ἐγγυοὶ τῆς ἀποστειλῶν καὶ βαρύνει τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῶν θάλασσαν. Καὶ ὡς αἱ φασίαι, ἡ διχόνοια καὶ ἀναρχία ἔχον ἀποκαταστῆναι πρὸς καιρὸν τὴν νίκην ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ἑρῶν στρατιωτικῆς ἐπὶ τῶν μας, ὁ μὲν ἀθῶντος στρατηγὸς ὁ περικλῆς Καραϊσκάκης ἀπέδειξεν εἰς ὅλγῳ μὲν ἀνέμελλος ἦτις ἡρῶν μὲν καμῖται, καὶ ὅτι δέκα χιλιάδες μὲν χιμαὶ στρατιῶται, ἀρκεῖ μὲν νὰ ἐπὶ τὸν ἀποχρηστῶν, διὰ νὰ ἐπαρκαλωσῇ εἰς τὴν ὁθωμανικὴν ὅλας τὰς Ὀθωμανικῆς δυνάμεις οἱ δὲ καρτερικὴ Πελοποννησίου βαρύνει εἰς τὸν ὅρμον τῆς ἐλευθερίας τῶν, ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῶν εἰς τοὺς ἀραβας ἀποδιδόντες ὅλα μὴ προαδιδόμενοι. Τέλος πάντων τὸ πᾶν τὸ φετιμῶν, καὶ ἡ ἀναρχία εἶναι εἰς τὴν ἀκμὴν τοῦ νὰ κατασβεσθῇ καὶ νὰ παύσῃ τοῦ ἐν ταρῆσιν τὴν ὁθωμανικὴν τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ὁδοὺ ἀνεκάλυψεν τὴν μεγάλην συμμαχίαν τῶν Καραϊσκάκη, καὶ ἡ φωνὴ τῶν ἐν τῶν Καραϊσκάκη καὶ ἐπὶ τῆς φιλαρχίας.

Ἀλλὰ δεῖ δεῖ χομῖτων, καὶ τὸ ὅθικόν ταμῖον ἵναι κενόν καὶ ποῖον ἄλλον ἔθνος εἰς τὴν μεγάλην ἐποχὴν τῆς σημερινῆς τῆς τῆς ἀναγεννημένης τῆς ἦτις πλεονεκτήτων ἀπὸ ἡμῶν ἐκτός τῆς ἐσωτερικῆς στρατολογίας ἦτις δυνατὰ καὶ εἰς τὴν παρούσαν τῶν πραγμάτων καταστάσιν νὰ ἀνταρῶν μὲν μέρους τῶν ποσειδόνων τοῦ πολέμου ἀναγκῶν, Εὐκόλως ἡ Ἑλλὰς ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιῇ νὺν πλεονεκτήτων εἰς ὅποιον ὅποτε μέρος τῆς Εὐρώπης, ἂν ἐνέπισκετο τὰς τοιαύτας διαπραγματεύσεις ἔχῃ εἰς ἐνταύτους χρόνους, ἀλλ' εἰς Ἑλλὰς τοιοῦτος ὁδοὺς ἦτις ὁδοὺς φλογῇ καὶ αἶμα ὁδοὺς ὅςτις πρῶτος καὶ ἡ Ἑλλὰς μετὰ οἰκονομικὴν τῆς Εὐρώπης συμμαχίαν καὶ πραγματοποιῇ διὰ τὸν τοιοῦτον ὁδοὺ τὸν πόλεον τῆς εἰς τὴν μεγάλην χροῖ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἔθνων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ σίντομος αὐτῇ ἀλλ' ἀπρὸς πόλεμον ἐπι-
θεώρησις τῆς θετικῆς καταστάσεως τῶν δύο δι-
αμαχομένων μερῶν δὲν μᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀμφιβάλλ-
ωμεν παντελῶς ὅτι ὁ Σουλτάνος θέλει παρα-
δεχθῇ τέλος πάντων τὰς βάσεις τῆς ἐν Λονδίνῳ
ὑπογραφείσης συμφωνίας, διότι τῆς ὁποίας θέλει
παύσει τοῦ νὰ νικᾷται, ἡ ἐλληνικὴ ἐπαναστασις δὲν
θέλει πλέον ταραττῇ τὴν δυναστείαν του, ὁ ἐπικιν-
δυνὸς λαίλαψ τοῦ βορέως δὲν θέλει κοιταμαυρίξῃ
πλέον τὸν εὐρῆινον πόντον, διὰ τῆς καύσεως τῆς αἰ-
ματοχυσίας θέλει λησμενηθῇ ἰσως ἡ ὑποτελής Ἑλ-
λάς ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, τὴν αὐτο-
κρατορικὴν του θησαυροφυλάκειον θέλει γλιστῇ
ἀπὸ πολύτιμον φόρον τῆς πρώτης νικητρίας τοῦ
Ἑλλάδος, καὶ ἀπὸ ἱκανὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν
γῆν τὴν ὅποιαν τόσαι θυσίαι καὶ τόσα αἵματα
δὲν εἶχον ὡς φέρεται ἐξαγοράσει κατὰ τὴν ἀνέλο-
γον ἀξίαντες, καὶ μία ἐνέργεια ἀποφα-
σικὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἑλλάδος καθι-
ερώνει τὴν μεγάλην ἀρχὴν τῆς νομιμότητος του
καὶ περιβάλλει τὴν ὑπερφάνειαν του, ἐνῶ ἡ νικη-
φόρος Ἑλλάς ὑποτελής καὶ ὑποχείριος θέλει ἀ-
ναγνωρίξῃ τὴν Κυριαρχίαν του καὶ θέλει τὸν κυ-
ρίτην εἰς αἰῶμας ὡς ὑπέρτατον ἀφθέντην
τῆς (α)!!!

Οχι δὲν πρέπει ν' ἀμφιβάλλωμεν εἰς τὴν ἀ-
ποδοχὴν τοῦ Σουλτάνου ἀλλὰ μᾶλλον δὲν ἤμπο-
ροῦσαμεν νὰ πισύσωμεν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυ-
βέρνησις ἐνχαριστήθη εἰς ὅκτω ἔργων διάστημα νὰ
δόσῃ τὴν ἀπόκρισιν τῆς εἰς τὴν ἐπίσημον κοι-
νοποιήσιν τῆς συμφωνίας ταύτης.

Αἱ ἱεραὶ σκιαὶ τοῦ ἥρωος Μπότζαρη καὶ
τοῦ ἀθανάτου Καραϊσκάκη καὶ τῶσων ἄλλων μαρ-
τύρων τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας εἶχον νὰ
εἶχον δικαίωμα εἰς ὠριωτέραν σκέψιν ἐκ μέρους
τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως: ἀλλ' αἱ ἀντισχέ-
δια ἀποφάσεις τῆς ὀλίγῃ ἐλπίδι μᾶς δίδουν καὶ
διὰ τὸ μέλλον, ὥς ἐνατενίσωμεν λοιπὸν ὅλας
τὰς προσφιλετέρας ἐλπίδας μᾶς εἰς τὴν μεγα-
λαφυχίαν τῶν φιλανθρωπῶν μοναρχῶν ἀπὸ τὰ
κείμενα τῶν ὁποίων κρέμονται καὶ τὰ συμφέ-
ρυντα καὶ ἡ τιμὴ τῆς Ἑλλάδος. καὶ ὥς ἐλπί-

ζῶμεν ἐπειδὴ, καθὼς λέγουν, ἄλλον τί δὲν ἔμπο-
ροῦμεν νὰ κάμωμεν.!!

Ἀπόσπασμα Γράμματος ἀπὸ Κοσταντινουπόλεως 20. Αὐγούστου.

Χθὲς προῖ ἡ Πόρτα ἀπεκρίθη ὅτι δὲν δέχεται
τὴν μεσετέλειαν τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων
ἀναφέρεται εἰς τὴν προλαβοῦσαν περίφημον Νύκταν
τῆς 15. Ιουνίου καὶ ἀφίνει εἰς τὸν θεὸν νὰ πολεμή-
σῃ τοὺς ἐχθροὺς τῆς, οἱ Τρεῖς Πρέσβεις ἀ-
μέσως ἐκοινοποιήσαν μίαν νύκταν διὰ τῆς ὁποίας
φανερῶνται τὰ μέτρα τὰ ὅποια θέλουν λάβῃ πρὸς
ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τῶν Μοναρχῶν των
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Πόρτα δὲν ἠθέλησε νὰ τὴν δεχθῇ
ἔστειλαν σήμερον ταχυδρόμους τῶσων εἰς τὰς αὐ-
τὰς τῶν ὅσων καὶ εἰς τοὺς ἀρχηγεῖς των καὶ
εἰς διαφόρους τῶν Κενσόλων των. τῶρα μένει νὰ
ἰδῶμεν τὸ ἀποβητόμενον.

Ἀν εἴνῃ ἀληθὴ τὰ περιεχόμενα εἰς τὴν
ἀνωτέρω ἀπόσταμα, φαίνεται ὅτι ὁ Σουλ-
τάνος ἀπέβαλε κατὰ τὸ παρὸν τὸ πρόβλημα τοῦ
συμβιβασμοῦ, ἐρεϊδόμενος εἰς τὸ συμπληρωτι-
κὸν ἄρθρον τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι: ἂν τὸ ἐν τῶν δύο
μερῶν ἢ καὶ τὰ δύο διαμαχομένα μέρη δὲν ἤτ-
θειαν δεχθῇ τὴν προβαλλομένην ἀνακοχὴν, αἱ
συμφωνοῦσαι ὑψηλαὶ δυνάμεις θέλουν μεταχειρι-
σθῇ συμφώνως ὅλα των τὰ μέσα διὰ τὴν ἐκ-
τέλεσιν τούτου τοῦ Σκοποῦ, χωρὶς ὅμως
νὰ λάβωσιν ὅποιονδήποτε μέρος
εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύο διαφερο-
μένων μερῶν ἐχθροπραξίας. καὶ δὲν
εἶναι παράδοξον νὰ ἐλπίζῃ ὅτι εἶναι ἐνδεχόμενον
διὰ τῆς ἀνάδοχῆς του νὰ πολεμήσῃ ἀκίμη πε-
ρισσότερα δικαιώματα ἀφ' ἑσῶ μέχρι τοῦδε ἡ
συνθήκη θαφλέναι εἰς τὴν Μεγαλειότητά του,
μάλιστα ἀφ' οὗ ἔμαθεν ὅτι ἡ ἐνεσῶσα τῆς Ἑλ-
λάδος Κυβέρνησις εἶναι ἄρκετὰ μεταστρεφά.
καὶ ἐλεν' ἐμοί.

(α) ἴδε τὸ 2. ἄρθρον τῆς εἰς Λονδίνου ὑπο-
γραφείσης συμφωνίας ἐπὶ τοῖς πληρεξουσίοις ὑ-
πουργοῖς τῶν τριῶν Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων.

